WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.
NEDERLAND: 40 cts

18 JANUARI 1952. - Nr 67
2de JAAR — 20 BLADZ.

WALT DISNEY

Mickey magazine

**

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

Hallo! hallo! heb ik alleman aan de lijn? Ja? Ik moet jullie vandaag iets vertellen over een zeer geliefde Disney-figuur : Kaduin, onze lieftallige en aartsleuke compagnon. Kaduin was vóór twee maanden naar de States gereisd om er enkele familiebezoekjes te brengen. Vorige week is hij teruggekeerd met een lelijke verkoudheid in 't hoofd.

Ik was ons lustige konijntje aan 't station gaan opwachten.

— Dag, Kaduin! begroette ik hem. De Mickey-lezers zullen erg blij zijn dat je hier terug bent.

— Atsjoem! antwoordde Kaduin. Ik dank je... atsjoem!... Mickey... atsjoem!... voor die verwelkoming!

't Gesprek begon goed. En 't zou zo verder gaan : een woord zeggen en er twee doorniezen. Bij me thuis kreeg Kaduin dadelijk een wollen petje en een stapeltje neusdoekjes. En zo kon hij, gemakkelijk in een luierstoel gezeten, een niesverhaal over zijn reisbelevenissen ten gehore brengen.

Men had Kaduin met een toerauto en een aangenaam gezelschap naar de Niagara-watervallen gebracht, en 't lustig konijntje wist te vertellen hoe groots maar gevaarlijk dit schouwspel is.

Waarom gevaarlijk? wilde Wolfje weten, want hij dacht dat Kaduin haast erin gevallen was.

— Nee, niet erin gevallen! lachte Kaduin. Ik zal jullie die watervallen eens in verbeelding aanschouwelijk maken. Van een hoogte van zowat honderd zestig voet vallen de wateren met een oorverdovend geraas op de rotsen, waar ze zich de nek op breken. Langsheen de wand waar de waterval begint is een soort balkon voor kijklustigen in de rotsen gehouwen. De toeschouwers staan dus tussen de rotsmuur en een lumineuze, maar ondoorzichtbare waterzuil.

— Maar, drong Wolfje aan, is er dan geen ballustrade?

— Toch wel, en wel een stevige nog!

— Maar waar schuilt 't gevaar dan in, Kaduin?

— 't Is de gedroomde plaats om een longontsteking op te rapen! 't Water is ijskoud en in dit soort tunnel hangt er een damp, die zich in de longen condenseert en 't hele organisme afkoelt. Duizenden personen halen er zich jaar in jaar uit een plaag in 't lijf!

We hebben de hemel bedankt dat Kaduin er met slechts een zware kopvalling van afgekomen is. Kaduin geeft jullie echter de raad : wacht je deze winter voor de boze streken van de koude! 't Is rap gebeurd, eer je 't weet heb je 't vast!

Mickey

Mickey's Brievenbus

- Mijn beste dank aan BEERENS Pierre en André voor hun goeden dag uit Heldergem. Groetjes terug!

- Wie streeft er mee naar flinke uitbreiding van het clubje van HUBERT Vincent, Meereigen, 64, Merksem? Voor aansluiting zich wenden tot Vincent. Je vraagjes heb ik voor eventuele opname doorgegeven, hoor!

- Onze postzegelliefhebbers kunnen zich wenden tot DU BOIS W., Nicolaas Beetsstraat, 25, Rotterdam-W. (Holland) voor ruiling. Vooral Belgische en Franse zegels zijn welkom!

- DE LEENHEER Theo (Bornem) verklap ik dat er nog meer lezers geduld oefenen om een prijsje te bekomen bij de tombola. We mogen natuurlijk niemand voorsteken en 't lot duidt je toch eens aan, vroeg of laat! Moed houden, Theo!

- Mijn beste dank aan CREYF Eddy (Brugge) voor zijn mooie brief. Breng mijn groetjes over aan al je trouwe clubleden, Eddy. Taai!

- PICCART Paul (Hasselt) verkeert in dezelfde ongeduldige toestand als De Leenheer Theo. Ook geduld hebben, Paul! Ondertussen omhels ik je, alsook Yvan! Dag, lieve kereltjes!

MICKEY.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★

DE VROLIJKE DIERGAARDE

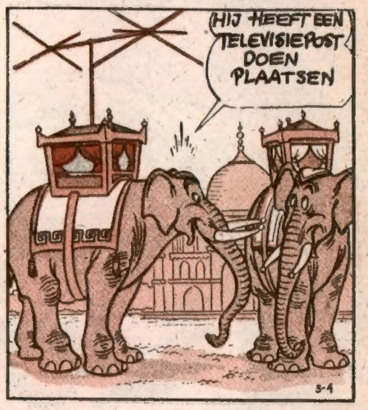

NOG EEN COMPAGNIE MICKEY-VRIENDEN

SEBRECHTS Cecile (Herentals) - OST Lucette (Brugge) - DELAERE Johnny, Eddy en Jacky (Kortrijk) - CLAEYS Marie-Rose (Oostende) - VANDERWAEREN Willy (Hoegaarden) - HENRY Jeanine (Tienen) - CASIER Maria (Veurne) - CASIER Jozef (Veurne) - LEMBERECHTS Marie-Louise en Jos (Vilvoorde) - VANDEGEHUCHTE Imelda (Gent) - DUMARCY Francis (Leuven) - CLAEYS Albertine (Deurne) - PERSOONS Hilda (Mechelen) - DUMARCY Marcel (Leuven).

EEN DUIVELSE PAPEGAAI!

Donald bezorgt zijn rijke oom Jeremias een zonderling geschenk voor zijn verjaardag : een papegaai die niet spreekt, doch zonder ophouden telt.

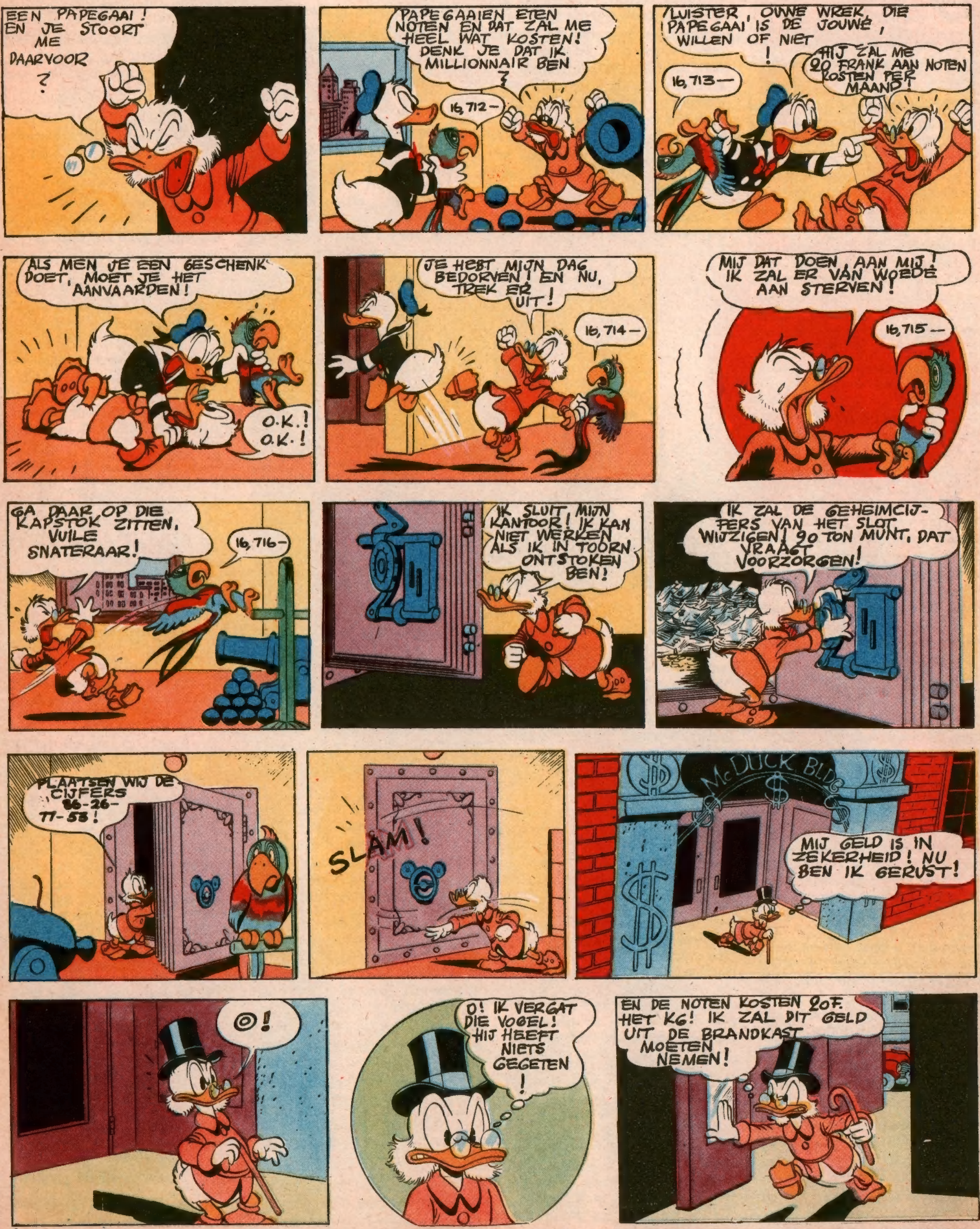

VOLGENDE WEEK : HET LETTERSLOT VAN DE KOFFER.

Het Prikkelbare Spook

GEESTEN *bestaan alleen nog in de bekrompen, achterlijke verbeelding van de landlieden ! Geen van die fantastische wezens heeft hier ooit gewoond, hier noch elders !*

Zo liet de heer van Olmen zich uit tijdens een diner. De heer van Olmen was een rijke nijveraar die pas tot de adelstand was verheven. Zijn wapenschild had als versiering best een stuk zeep en een kwast vertoond, want hij dankte zijn fortuin aan de vermaarde zeep « Hagelwit ». Iedereen wist het, maar de talrijke invité's veinsden er geen flauw vermoeden van te hebben. Ze stemden met de opmerking aangaande de geesten in en Mevr. Gatinoes, een voorname grondbezitster uit de omgeving, verklaarde dat de heer des huizes nooit zo'n schitterend voorkomen had gehad als nu. Daarop stond 't groepje invité's recht en begaf zich naar de terrasse, waar de koffie geschonken werd. De eetzaal was, of liever leek nu verlaten. In feite was er nog iemand : 't kasteelspook. En die geest was ten prooi aan een hevige woede. Ik weet niet of je al eens een woedende geest hebt gezien, maar ik kan je verzekeren dat zo'n spektakel vreselijk is. En die geest heel in het bizonder leefde op een onbeschrijflijke manier zijn toorn uit.

— Haha ! grinnikte 't spook, men beweert hier dat geesten alleen in de achterlijke verbeelding van kleine luitjes bestaan! We zullen er eens een amusementje van maken !

Pfft ! Een luchttocht en 't spook was verdwenen. En de dag verliep verder zonder meldenswaardige gebeurtenissen. De heer van Olmen bracht zijn gasten naar het salon, waar hij hen de portretten van zijn voorouders liet bewonderen. Die voorouders had hij duur betaald bij een antiquair. De genodigden veinsden de grootste bewondering voor die « voorouders », behalve enkele paartjes die elkaar met de elleboog aanstieten en daarbij iets als « zeepsop » of « zeepdoos » en zo meer fluisterden.

De morgen van de volgende dag daalden al de bewoners van 't kasteel naar de eetzaal om 't ontbijt alle eer aan te doen. Er werd lustig gepraat, toen plots 't gesprek afsprong op de portretten die de vorige dag bewonderd werden. Er waren er die beweerden dat de heer van Olmen de neus had van zijn overgrootmoeder. Anderen zegden, dat de gelijkenis met de grootoom meer treffend was. Tenslotte kwam men overeen de proef op de som te maken en, voorgegaan door de heer van Olmen zelf, wiens neus in betwisting was, schreed de groep naar het salon.

Maar daar wachtte de kijklustigen een onaangename verrassing. De portretten waren vervangen door stillevens. En welke stillevens dan nog ! Daar waar de vorige dag de gravin Hermelijn de kijkers tegenlachte, hing nu een rijpe meloen, omringd door enkele komkommers. Een roomkleurige camenbert had ridder Dirk vervangen.

Wat de andere voorouders betrof, in de plaats ervan kreeg men een weinig aantrekkelijke vis, een lichtgebraden schapenbout of een bokaal augurken te bekijken.

Van ontsteltenis gesproken ! Er drukte een zware, onweerzwangerige stilte. De gastheer sloeg paars uit, riep de knechten, ondervroeg iedereen en... vond geen verklaring voor hetgeen hij noemde : de meest ongehoorde eerbezoedeling van de eeuw !

En toen hij zich naar de deur begaf, viel er een spotlach achter hem. Hij veerde om, gaf de persoon die hem volgde een klap op de wang en liet hem aan de deur van 't kasteel werpen, zonder aandacht voor de twee vraagtekens welke in de ogen van de « gestrafte » gast te lezen stonden.

Daarmee nam de kwade grap geen eind. De volgende dag schreed de heer Olmen door 't park, gevolgd door zijn invité's. Plots hield hij stil. Hij zocht zijn gastenvolkje rechtsomkeert te doen maken, maar allen hadden reeds 't eigenaardige schouwspel op de vijver bemerkt. Op 't watervlak dreef er een soort flottilje, bestaande uit kisten, waarop plaatjes, als zeilen bedoeld, bevestigd waren. En op die platen stond te lezen : « Gebruik de goede zeep *Hagelwit !* »

Dat was natuurlijk het toppunt ! Mevr. Gatinoes wou de situatie redden, maar pas had ze haar mond geopend, of de heer van Olmen snauwde haar toe :

— Zwijg, ouwe ekster !

De oude dame zou vast en zeker 't bewustzijn hebben verloren — denk eens aan ! zo'n belediging ! — maar 't gras was waarlijk te nat. Ze zocht dan maar haar mond met een grijns van misprijzen te vervormen.

Nu was 't gedaan met de rust op 't kasteel. Niemand durfde nog de mond te openen, uit vrees de heer van Olmen te ontstemmen. Iemand had 't nog gewaagd over de hagelbuien te spreken, maar hij was « vermoord » geworden door de ogen van de gastheer.

Op een dag, juist vóór 't ontbijt, sprak een stem :

— Mijne allerminzaamste dames, gebruik steeds de toilettezeep *Hagelwit !*

Natuurlijk ontstak de heer van Olmen in een Spaanse furie. 't Scheelde geen haar, of hij wurgde zijn majordoom, die hij van die grap betichtte. De dienaar protesteerde heftig : hij wilde wel een nieuwbakken edelman dienen, en zelfs een zinneloze, maar niet de twee tegelijk !

De volgende dagen werd er door de gasten samengezworen. En zo kwam het, dat zij, een na een, door telegrammen naar huis geroepen werden, telkens voor een geval van hoogdringendheid. Ook de dienaren hadden er hun bekomst van en pakten hun koffers in. 't Leven van de kasteelheer en van zijn zeldzaam geworden getrouwen werd onuitstaanbaar. De heer van Olmen raakte 't Noorden kwijt en vaak gebeurde het dat hij zijn dienaren toesprak : « Laat koffie met zeep zetten » (in plaats van « met suiker »), en « Reik me de zeepkist over » (in plaats van « 't mostaardvaatje »).

Op een nacht dan, werden alle kasteelbewoners gewekt door orkestgeweld in de hall. Allen, behalve Mevr. Gatinoes, liepen kijken. En plots hoorden ze een stem zingen :

Aan je hagelwitte zeep
Dank je je fortuin !
Alle vrouwen, dom of leep,
Loven ze met de bazuin !

Toen ging de heer van Olmen verslagen op de onderste traptrede zitten. Hij weende en lachte tegelijk.

— Welnu, ja ! huilde hij. Ik ben een zeepbaron ! Mijn naam is Janssen. Je hebt me verslagen, oud spook, want ik weet dat jij het bent ! Ik duid 't je niet euvel. Ik geef dat oud ding van een kasteel op. De vroegere eigenares mag 't hebben als ze 't terugwil ! Ik ga nu een huis kopen, een huis dat voor mij past. Modern, wit, rechthoekig als een stuk zeep. Daarmee had ik moeten beginnen in plaats van hier de domoor te spelen !

En de heer van Olmen brak in een luide schaterlach los en allen lachten met hem mee ! Wat 't spook betreft, 't zweeg. Zijn ijdelheid was voldaan. Opnieuw zou zijn oude vriendin, de markiezin van Alpsteen, bezit nemen van 't kasteel, en hij, de geest van 't kasteel, zou gedurende jaren nog aan haar zijde leven. Want zij, de markiezin, geloofde aan de geesten!

KLOTJE VAN TOUWEN.

ER HAPERT IETS, BROEDER WEZEL

MICKEY in AFRIKA

Mickey is bij een inboorlingenstam in de rimboe in behandeling, daar hij gestoken werd door een tzig-tzag-vlieg. Het ram « Escalator » brengt hem naar de vergulde godin. Vliegende olifanten dagen op.

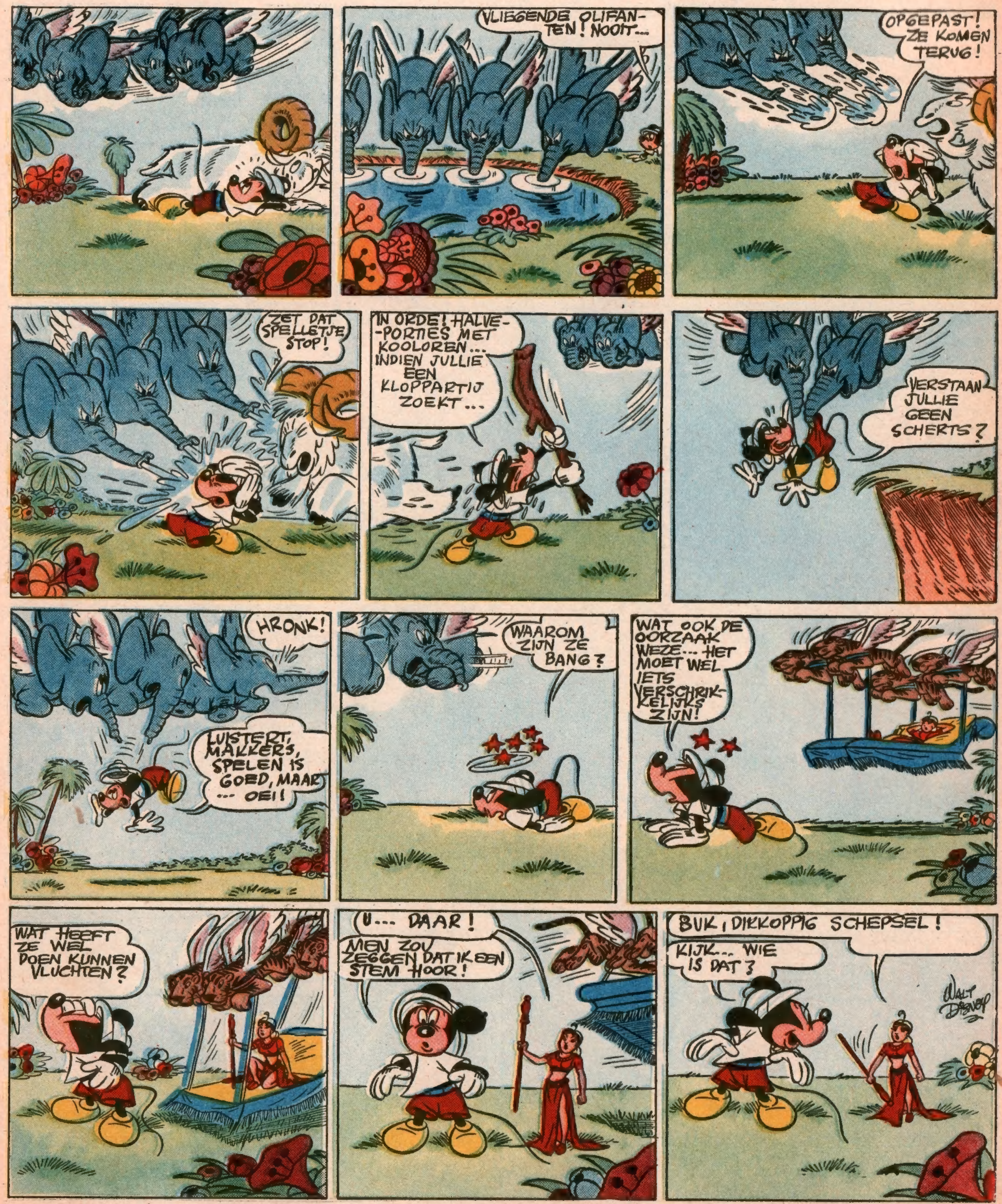

VOLGENDE WEEK : **DE GODIN SCHERTST GRAAG !**

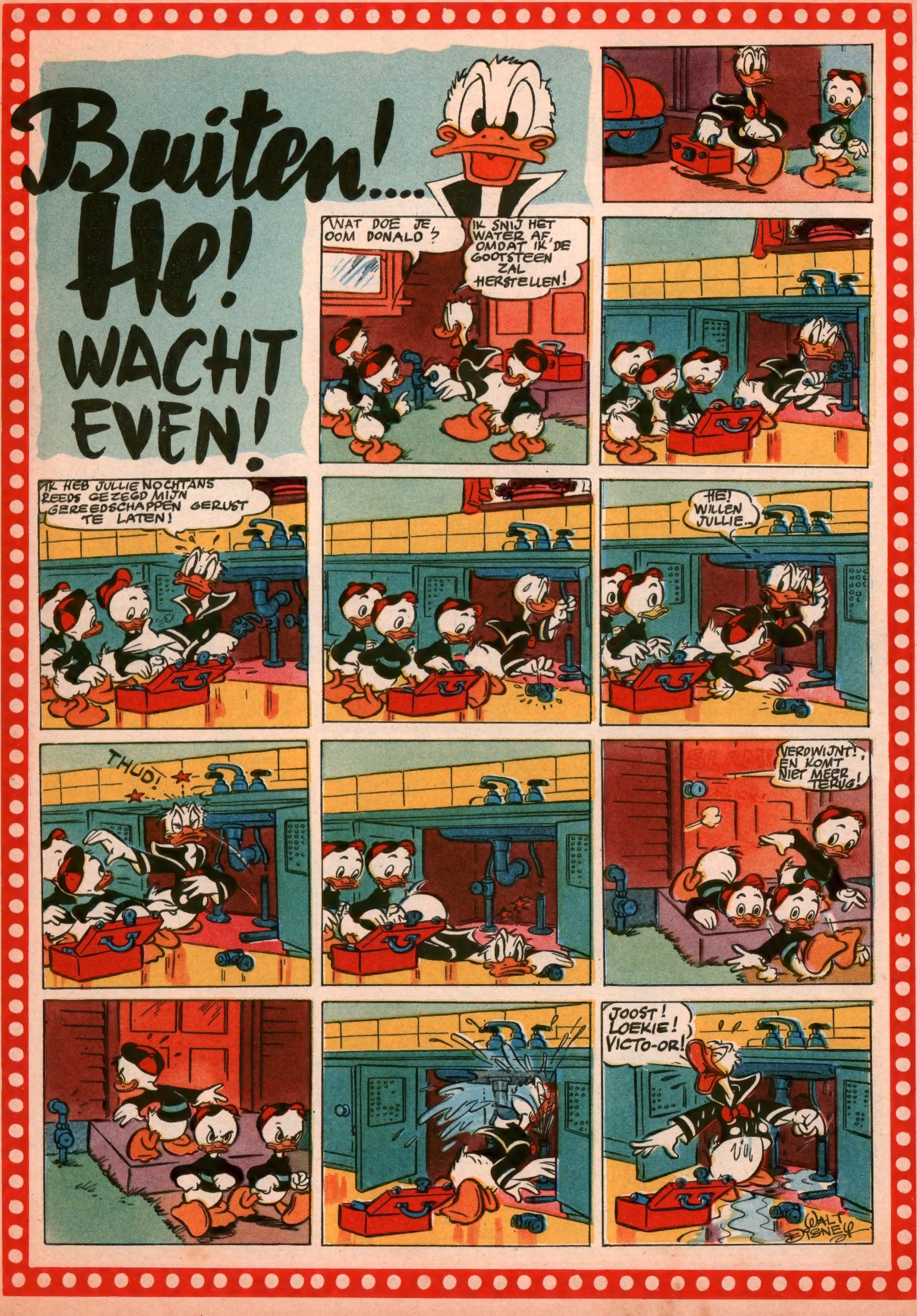
Buiten!.... He! WACHT EVEN!
WAT DOE JE, OOM DONALD ?
IK SNIJ HET WATER AF, OMDAT IK DE GOOTSTEEN ZAL HERSTELLEN!
IK HEB JULLIE NOCHTANS REEDS GEZEGD MIJN GEREEDSCHAPPEN GERUST TE LATEN!
HE! WILLEN JULLIE...
THUD!
VERDWIJNT! EN KOMT NIET MEER TERUG!
JOOST! LOEKIE! VICTO-OR!
WALT DISNEY

Koppen uit de Geschiedenis

De ware Attila staat in een ander licht

VOOR DE GROTE KRIJGSTOCHT

ATTILA'S geschiedenis vangt aan op de oevers van de Donau in 't huidige Hongarije. Daar leefden in de Ve eeuw de Hunnen, een volk van Turkse afkomst dat onder de heerschappij van een Mongoolse aristocratie stond en plunderings- en veroveringstochten ondernam. Hun hoofdstad was een soort centraal kamp waar de inlichtingen werden geruild, waar de krijgstochten werden voorbereid en waar zich ook de buit der plunderingen liet verkopen. Een koninklijke familie oefende er de wetgevende macht uit.

Omstreeks 't jaar 440 regeerde daar Attila. Toentertijd moest hij veertig jaar oud zijn, klein en dik, kort van neus en somber van gelaatstint. Hoewel zachtmoedig tegenover de nederigen en ongekunsteld van zeden, apprecieerde hij de praal van zijn vrienden. Hij toonde zich echter onverbiddelijk tegenover oproerstokers. 't Gebeurde meer dat er opstootjes ontstonden, want er was geen rijkspolitie. Attila was trouwens voorzichtig, dubbelhartig, zeer handig in 't ontdekken van samenzweringen, maar hij betaalde heel wat spionnen en wist meesterlijk zijn voordeel te doen met de trouw van zijn onderdanen.

Na een tienjarige regering die zijn macht had verstevigd en de aangevoerde stammen verenigd, oordeelde hij zich machtig genoeg om 't Romeinse keizerrijk, dat in verval geraakt was, te onderwerpen, bij voorkeur door diplomatie dan wel door de wapens. In 451 stak hij over de Rijn en trok met zijn legers naar Rome.

DE GESEL GODS

Dat Attila geen engel vol zoetigheid was, dat staat vast als een paal boven water. Doch hij was ook niet de duivel die men zich voorstelt. Men gaf hem de bijnaam « Gesel Gods », maar die benaming moet men niet verkeerd verklaren. Toentertijd was elke niet-christelijke vorst een soort « gesel Gods ». Zo ook Clovis en andere. Een niet-christelijke vorst vestigde zich in de veroverde streek, bekeerde zich, werd vaak beschermer van de Kerk en... verloor aldus zijn bijnaam. Zo vestigden zich de Goten in Catalonië (Gotolania), de Vandalen in Andalusië, de Lombarden in de Po-vlakte en de Franken in Francia (Frankrijk).

Attila had een veldslag verloren — niet een oorlog — en hij keerde op zijn stappen terug, over de Rijn. Zo kwam het, dat hij zich niet bekeerde. Daardoor ook bleef hij voor de Christene, beschaafde wereld, één echte barbaar, de « Gesel Gods ». De Fransen schreven hem alle wandaden toe, om hun nationale eergevoel te pantseren. Men verweet Attila al spoedig 't plunderen van steden, waar hij niet eens was doorgetrokken. Men beweerde zelfs dat hij de marteldood van Sint-Nicasius, Bisschop van Reims, en van de H. Germania van Bar o/d Aube op zijn kerfstok had, dan wanneer deze in werkelijkheid door een inval der Vandalen, in 407, — dus haast 40 jaar vroeger — de folterdood stierven.

EEN LEGERTJE VAN ZWERVERS

Uit politieke beweegredenen en om de nederlagen van het Westerse rijk te verklaren, werd ook beweerd dat Attila over een ontzaglijk leger beschikte. Er werd gesproken van 300.000 man, ja zelfs van een half miljoen soldaten.

Hoe zou Attila ooit zo'n legermacht gevoed hebben ?

In 't veroverde grondgebied was geen ravitaillering te vinden. Immers, van zodra er oorlogsgeruchten waren, groeven de boeren hun graangewassen in en doken onder. De waarheid is, dat Attila, naar 't voorbeeld van Caesar die vijf eeuwen vroeger met 50.000 man Gallië onderworpen had, slechts 30.000 man voor zijn veroveringstochten inzette.

Die 30.000 soldaten trokken ook slechts ten strijde om te plunderen en van de buit van hun rooftochten te leven. Ze vochten als er geen ander middel was, maar van zodra de strijd voor hen slecht verliep, sloegen ze op de vlucht. Deze krijgslieden kenden de plannen van hun chef niet. Attila vertrouwde meer op zijn handigheid, zijn listen, zijn beloften en bedreigingen. Ook hij besloot slechts tot de strijd, wanneer er hem geen andere keus overbleef. En zelden nam hij er in persoon deel aan. Neen, Attila was niet bezield met de geest van een groot krijgsman.

OVERWONNEN DOOR DE WIJN !

Toen Attila naar Rome optrok stapte de Romeinse generaal Aetius hem tegemoet. Deze kende Attila, daar hij met hem een lange tijd aan 't hof der Hunnen vertoefd had. De twee mannen apprecieerden elkaar en er kwamen zelfs vriendschappelijke geschenken bij te pas.

De legers van Attila en Aetius bevochten elkaar in de Catalonische Velden, ergens tussen Troje en Châlons o/d Marne. Attila werd er niet verslagen, zoals men beweerd heeft, doch slechts tegengehouden. Attila trok zich achteruit, vergezeld van de Bisschop van Troje, Sint-Lupinus, die de Hun zocht te bekeren tot 't Christendom. Dit bewijst dat Attila niet de barbaar was die men wel denkt, doch met fatsoen met de overheden van de streek wist om te gaan.

Attila bekeerde zich niet.

't Jaar nadien stormde hij andermaal op Rome los, ditmaal door Italië. Maar hij aanvaardde vrede te sluiten met de Romeinen tegen betaling van een jaarlijkse schatting. Hij verkoos dus zonder groot gevaar overeen te komen, liever dan zijn leger en zijn leven op 't spel te zetten. Hij hoopte trouwens in 453 te herbeginnen, na zich te hebben versterkt. Maar dit jaar huwde hij, en dronk zo buitensporig op 't bruiloftfeest, dat hij zijn onmatigheid met de dood bekocht.

Een geboren kunstenaar!

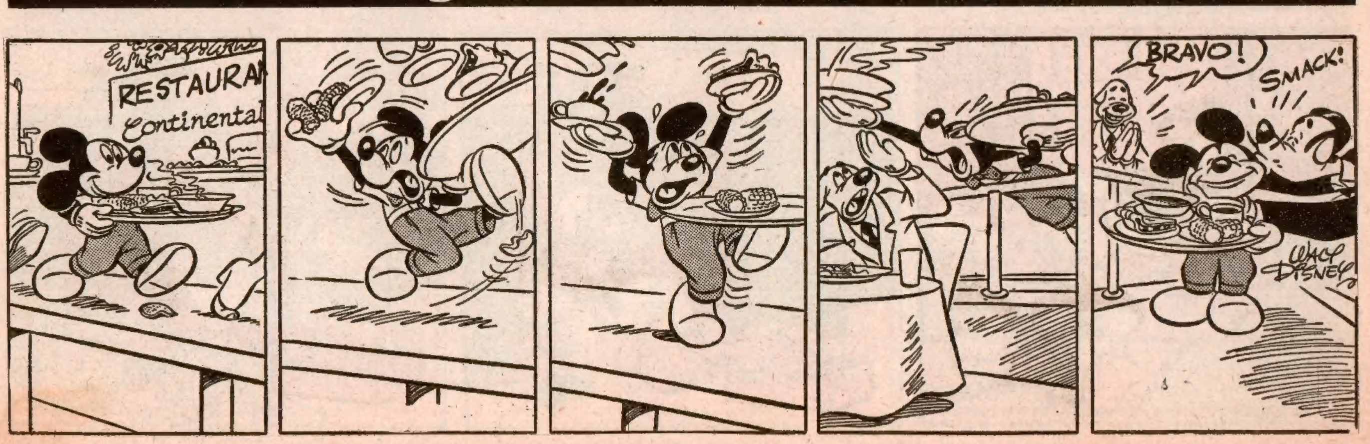

MICKEY en de JUWEELDIEVEN

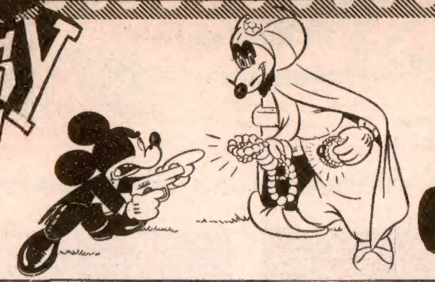

Mickey weet nu dat een geheimzinnige juwelendief, bijgenaamd « de Straal », sommige mensen hypnotiseert en tot zijn medeplichtigen maakt. Mickey is op de idee gekomen Dingo tegenover « de Straal » te plaatsen. Op Dingo, immers, heeft het hypnotisme geen vat.

VOLGENDE WEEK : **LICHT IN DE... STRAALZAAK !**

De boze koningin Grimhilde is met een vergiftigde appel naar het woud vertrokken, waar Sneeuwwitje bij de zeven dwergen woont. De koningin is verkleed als een oude bedelares en zoekt Sneeuwwitje de vergiftigde appel te doen opeten.

VOLGENDE WEEK: DE TERUGKEER VAN DE JONGE PRINS.

HET AVONTUUR IN HET WOUD

Cor en Walter Keunen, twee jonge Zeeuwen, hebben 't testament van de vrijbuiter Montbars ontdekt. Zij kennen de ligging van een fabelachtige schat. Met de gouverneur van de gevangenis van Zambara trekken zij op ontdekking uit, worden echter door de Karapeiers overvallen, maar kunnen de blanke hoofdman Lüber voor 't opzoeken van de schat winnen. Zo wordt andermaal een expeditie op touw gezet.

XIII. De Schat onder de waterval

ZOALS Gert Lüber gemeld had, werd de tocht die door de aanval der Blauwindianen was stopgezet, 's anderen daags opnieuw hervat, maar met gans andere krachten dan die van bij het vertrek.

De overleden pagaaiers waren door een twaalftal lazuurblauwe kleurlingen vervangen.

Gomez Fiscal en de Duitser zaten in de eerste prauw, terwijl Cor en Walter in de tweede plaats genomen hadden.

't Grootste gevaar was, dat Lüber vergeten had zijn nieuwe bondgenoten hun wapens terug te geven.

Gedurende vier dagen voeren de kano's de Curupiri stroomopwaarts. Ze hadden met verscheidene gevaren te kampen, maar de vaardigheid van de Karapeise roeiers voorkwam de mogelijkheid van een schipbreuk en zelfs van tijdverlies.

Laat op de namiddag van de vierde dag werd 't geruis van een waterval hoorbaar.

Hoog in de lucht zagen ze drie zwarte rotsen in de vorm van hondstanden, die zich hoog boven vloeiende muren splitsten.

Een half uur later hielden de prauwen stil voor de waterval die door de drie rotsen gevierendeeld werd.

Van nu af twijfelden Cor en Walter niet meer aan de echtheid van het testament van Montbars.

Gert Lüber deed de prauwen langsheen een eilandje in 't midden van de stroom aanleggen en verklaarde :

— Hier zullen we de nacht doorbrengen. Morgen zullen we dan de prauwen over de grote waterval brengen en onze weg naar het stroomopwaarts liggende gedeelte van de rivier voortzetten.

— Niet nodig, zei Cor. We zijn waar we moeten zijn. Morgen zal ik u naar de schat van Montbars brengen.

— Waarom vandaag niet meer ? vroeg Gomez Fiscal, wiens ogen reeds begerig fonkelden.

Cor schudde ontkennend het hoofd.

— Ik moet eerst zelf de plaats ontdekken en daarbij, binnen enkele minuutjes zal 't reeds donker zijn.

Lüber was het met de jonge kerel eens. Hij deed de tenten opslaan en na verloop van een uur, was het kamp, na een sobere maaltijd bestaande uit maniok en gerookt tapirvlees, onder het waakzaam oog van twee Karapeise schildwachten ingedommeld.

De volgende dag bracht Cor zijn gezellen naar de rechteroever van de rio. Deze nogal steile oever was met grote rotsblokken bezaaid en achter een van deze rotsen vond Cor de doorgang. Hij moest zich tussen de rots en de klifzijde laten glijden, schuin onder de waterval gaan, om dan in een ruime grot te komen, waar 't daglicht een groenachtige schijn aannam.

— Kom ! riep Cor zijn gezellen toe die hem van op afstand volgden, ik heb de weg gevonden...

Maar toen de Karapeiers voor de ingang verschenen, bleven ze bevend staan en begonnen vlug in hun volkstaal te spreken. Hun gehuil was zo scherp, dat 't boven 't geruis van de waterval gehoord werd.

— Ze zeggen, verklaarde Lüber, dat ze de spelonk niet willen betreden, want, volgens hen, leven in alle holen boze geesten die vaak de vorm van jaguars aannemen om de mensen te verslinden.

Hij sprak de kleurlingen in hun taal toe en de Indianen keerden naar het kamp terug, terwijl de vier blanken in de grot drongen. Toen bemerkten Cor en Walter dat Gomez Fiscal, gisteren nog ontwapend, nu een revolver bij zich had. Dat wapen aan de gordel van de gouverneur wees er op, dat er tussen hem en Gert Lüber een g e h e i m e verstandhouding heerste. De twee rovers waren het klaarblijkelijk eens, dat zij aldus gemakkelijker de twee jonge ongewapende lieden in bedwang konden houden, ja dat zij nu aan hun genade overgeleverd waren.

De spelonk was ruim en scheen heel diep, want in de duisternis zag men er geen eind aan. Ze moesten echter niet heel ver zoeken. De kruiken stonden daar tegen de wand.

Gomez Fiscal sprong er het eerst op toe, maakte de eerste urne met zijn handbijltje open en keerde ze om. Een golf goudstukken rolde over de grond. Er waren daar oude Spaanse, Engelse, Portugese en zelfs Franse stukken. De tweede kruik bevatte gelijkaardige rijkdommen. Wat de derde betreft, deze hield een fortuin aan juwelen in. Smaragden van Columbia, zo dik als duiveneieren, schitterden op dikke, massiefgouden snoeren. Zware ringen, waarin weliswaar oude geslepen diamanten pronkten, maar wier schittering en zuiver gehalte onvergelijkelijk was. Saffieren straalden blauw uit, robijnen halssnoeren lichtten als vlammen. De gouverneur scheen als door de duivel bezeten. Hij danste en maakte wilde gebaren, en zijn blik geleek op die van een krankzinnige.

— Er is wel voor miljoenen, voor tientallen miljoenen ! riep hij uit. En de helft daarvan hoort mij, Gomez Fiscal, toe !

— U wilt zeker zeggen, het derde daarvan, gouverneur ? verbeterde Walter. U vergeet toch niet dat Gert Lüber ook een deel werd toegezegd ?

Plots werd de dikkerd kalmer.

— Herr Lüber zal zijn deel wel krijgen, maar dat belet toch niet dat de helft der rijkdommen mij toebehoort.

— Wat bedoelt u ? Ik meen toch wel, dat de schat in drie diende gedeeld ? Een deel voor u, een voor Herr Lüber en het derde voor mijn broeder en mij. Wat spreekt u dan van de helft ?

Gomez Fiscal begon te lachen.

— Er is iets veranderd... O, heel weinig... En dat weinig is, dat u noch uw broeder dit hol levend zult verlaten !

Walter wendde zich tot de Duitser.

— Zult u ons dan laten vermoorden, Herr Lüber ?

— Ik ben dol op geld, vertelde deze, en als jullie eenmaal verdwenen zijn, verhoogt mijn deel van een derde tot de helft. Ik laat dus Senor Fiscal vrij te handelen naar bestdunken.

Met een akelig gegrijns greep de dikkerd zijn revolver, maar plots weerklonk achter hem een stem die Cor en Walter goed kenden, en die de gouverneur ook niet vreemd voorkwam, want hij werd bleek van schrik.

— Laat dat wapen vallen, Fiscal, ook ik praat hier een woordje mee ! sprak de stem.

('t Vervolgt)

VOLGENDE WEEK :
De onverwachte goedbekenden !

1. **23341** HELLAS Claude, Coqueletsfraat, 46, Namen.
2. **07686** KEIRSSE Georges, Hoekske, Oedelem.
3. **16083** VAN MAEL Arlette, 144, Scheutlaan, Anderlecht.
4. **09941** FRANCI Rita, Renier Sniedersstraat, 101, Turnhout.
5. **12010** VAN CAM Yvon, Voorzienigheidsstraat, 28, Bergen.
6. [redacted] LEEMANS Mad., Huize « Zwaneven », 8, Oud-Turnhout.
7. **26083** VERMEYLEN Nadia, Richard Vanderveldestraat, 61, Schaarbeek.
8. **08349** VAN CAPPELLEN René, Diegemstraat, 39, Machelen.
9. **22876** GILBERT Charles, Steenweg op Ninove, 105, Brussel.

1.150 LOTEN WERDEN REEDS UITGEKEERD.

EN NU NOG 25

DE PRIMUS

Claude HELLAS

LIDKAART Nr 23341

die mag kiezen tussen : polshorloge, tafeltennis, voetbal of fototoestel. Ook de andere winnaars moeten hun prijs aanvragen, met opgave van hun leeftijd.

10. **04227** LEFEBER J., Boerhavestraat, 62, Antwerpen.
11. [redacted] WILLIAUME Jos., Steenweg op Ninove, 133, Brussel.
12. **03391** POSSEMIERS Albert, 4, Nijverheidstraat, Rumst.
13. **28318** LAY Vincent, Sint-Hubertstraat, 13, Moignelée.
14. **06912** DE VRIES Dirk H. W.; van Eegenstraat, 3, Amsterdam-Z. (Holland).
15. **17007** PLANCHARD Guy, 27, Hoogstraat, Florenvillle.
16. [redacted] BOGHEMANS Maria, 69, Liersesteenweg, Mechelen.
17. **16428** ZIANT Paul, Stationstraat, 129, Francorchamps.
18. [redacted] VANDEN BERGHE Richard, Lieremanstraat, 24, Gent.
19. **21603** VAN LOOCK A., Barchonstraat, 8, Brussel.
20. **02434** DE PETER Christiane en Juliette, Kwakkelenberg, 21, Duffel.
21. **15984** DUPONT Claude (juiste adres opgeven a.u.b.).
22. [redacted] AGNEESSENS Robert, Steenweg op Edingen, 138, Halle.
23. **27099** KNOCKAERT Jacques, Ieperstraat, 46, Moeskroen.
24. **01575** LAMMERTYNEN Norbert, West Kapellestraat, 33, Heist-aan-Zee.
25. **14821** BUYLINCKX Roger, 19, Hoogstraatse baan, Oostmalle.

AHO!... DE WIMPELS!

De « **Mickey** »-**wimpels** zijn dubbel geweven, met vóór- en rugzijde, en met bindkoordje. Beide vlagkanten zijn in 4 kleuren uitgevoerd. Mickey en Donald staan er op afgebeeld. Afmetingen : driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm.

De « **Mickey** »-**wimpels** kosten 20 fr. Voor Nederland 1 fl. 50. Belgische lezers bestellen bij « Mickey-Magazine », Hopstraat, 47, Brussel. Zij storten 20 fr. op de postcheckrekening Nr 7539.34, ofwel sluiten zij een briefje van 20 fr. in een omslag (**geen geldstukken**). Lezers in Holland bestellen bij de « Mickey-Magazine »-vertegenwoordigers voor Nederland : **Firma van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 230,232, Amsterdam. Postgiro 137.867.**

Mickey Briefpapier

Gebruik 't Mickey-briefpapier voor je correspondentie. Kaften en dozen bevatten briefpapier met 5 verschillende figuren verlucht. Enig mooi ! **KAFTEN** : Pochette met 5 bladen en omslagen : 7 fr. 50. **DOZEN** : Mooi gekartonneerd en inhoudende twee verzamelingen briefpapier : 25 fr. **Tinten** : wit - blauw - lichtgeel - zalmkleurig. Naar keuze.

De voorname papierhandels hebben 't Mickey-briefpapier. Men kan 't ook bij MICKEY-MAGAZINE zelf bestellen. 't Geld is te storten op de postcheckrekening Nr 7539.34 van **Mickey-Magazine, Brussel**. Geen verzendingen onder rembours. Geen geld onder omslag sturen.

Hollandse lezers bestellen 't briefpapier bij de Mickey-vertegenwoordigers voor Nederland : **Firma van Gelderen en Zoon N. V., Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.** Prijs in Hollandse munt : **Kaften** : 60 cent. **Dozen** : 1 fl. 95.

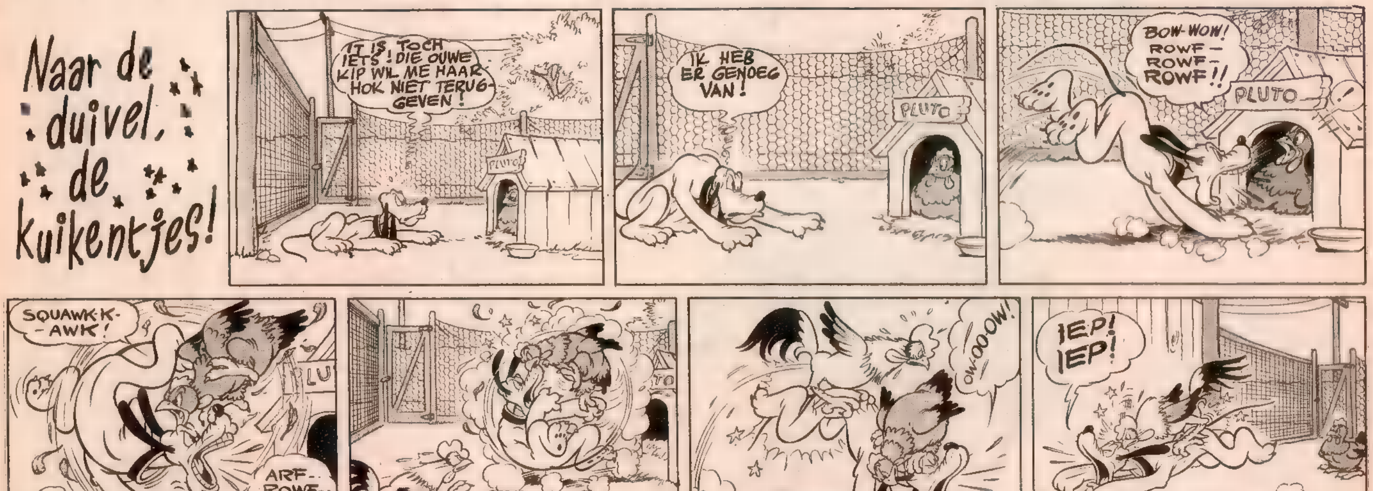

Versier je Kamer!

Ziehier dan nog een dwerg. Hij schijnt wel iets warms in zijn broekje te hebben... Of misschien stelt hij zich de bange vraag, of hij ook [redacted] plaatsje krijgt in je kamertje.

Deze dwerg is wel heel aardig, maar van zo gauw je hem in 't wit der ogen ziet, steekt hij zijn vingertoppen in de mond. Ja, hij krijgt gauw de schaamteblos op de wangen. Hij is zo bedeesd, zie je?

Derhalve heet hij ook...

Natuurlijk DEESJE!...

WEERSPANNIGE DIEF!
ONS COMPLEET VERHAAL
O! KIJK, PA! DE AARDIGE LIEVE HONDJES!
FOEI!
VERLATEN WIJ DIT OORD HALS OVER KOP!
MEN ZOU ZEGGEN DAT JE GEEN HONDEN BEMINT, PA!
IK KRAB ME ALLEEN MAAR MET ER AAN TE DENKEN!
IK HAAT VLOOIEN... EN WIE HOND ZEGT, ZEGT VLOOIEN!
ZIEDAAR WAAROM IK DE HONDEN VERAFSCHUW
EN IK DIE DACHT...
INDIEN JE POOGT ER EEN AAN TE NEMEN, DRING LIEVER NIET AAN. IK ZEG: NEEN!
GOED!
SLAM!
EEN VOGEL, OF EEN DAMHERT OF IETS ANDERS... MAAR, GEEN HOND!
TREURIG, WOLFJE?
JE IDEE HEEFT GEEN INGANG GEVONDEN, PRACTISCH!
IK HEB GEPOOGD HEM GELEIDELIJK TE OVERTUIGEN, MAAR HIJ WOU NIETS WETEN
MOEST JE EENS EEN MOOIE HOND VINDEN, JE ZOU HEM TEN ONZENT KUNNEN PLAATSEN, IN AFWACHTING DAT JE VADER VAN ZIENSWIJZE VERANDERT!
PRACHTIG IDEE! DAT DOE IK!
LATER
HIER IS HIJ! IK HEB HEM GEVONDEN, PRACTISCH!
HIJ IS HET EERDER DIE JE GEVONDEN HEEFT!
IK HEB HEM VERKOZEN, OMDAT HIJ DE VRIENDELIJKSTE WAS VAN ALLEN!

ons compleet verhaal
KIJK WAT ER MIJ OVERKOMT, ALLEEN MAAR MET ER VAN TE SPREKEN!
EET UW HAVERVLOKKEN! WAT BEKIJKT U DAAR?
DROMMELS! WAT IS DAT?
HEM... DAT GELIJKT OP EEN DAMHERT, NIET?
ALDUS, U HEBT DIT SCHEPSEL TOT HIER GEBRACHT?
IK... IK GELOOF DAT HET MIJ GEVOLGD HEEFT...
IK HEB NOOIT KUNNEN DENKEN DAT JE UITGEGAAN BENT OM EEN DAMHERT TE HALEN!
MAAR, IK...
GOED... ER IS IETS DAT ME TROOST... DAMHERTEN ETEN NIETS ANDERS DAN GRAS!
PA! OPGEPAST!
WAT GEBEURT ER?
WAT EEN RAMP!
HET DAMHERT HEEFT MIJN VLEES GESTOLEN!
LUISTER... INDIEN U DENKT DAT IK VLEES STEEL OM DIT DOMME DAMHERT TE VOEDEN!
RÖÖ RÖÖ
HE! EEN OGENBLIK! DAMHERTEN ETEN GRAS!
RÖÖ! RÖÖ!
WAT EEN VRAATZUCHTIG DIER IS EEN HOND!
WAT HEB JE ME NU TE ANTWOORDEN?
EN IK VERONDERSTEL DAT HIJ WELDRA GEBRADEN KIP ZAL EISEN!
ARF!
WAOUW! WAOUW! WAOUW!

ons compleet verhaal
HET ZOU MISSCHIEN GEMAKKELIJKER ZIJN JE VADER TE OVERTUIGEN... INDIEN JE HOND WAT KLEINER WAS!
ALS VADER HEM ZAL GEWOON ZIJN, ZAL HIJ HEM LIEFHEBBEN ALS EEN DAMHERT!
EEN DAMHERT!
WAT KOMT DIT DAMHERT HIER DOEN?
VADER ZEGT DAT HIJ LIEVER EEN DAMHERT HEEFT, ALS EEN HOND!
HETGEEN WIL ZEGGEN DAT HIJ DE ENE NOCH DE ANDERE LIEFHEEFT!
KIJKT! MET DEZE STOKKEN GELIJKT HIJ OP EEN DAMHERT!
HA! HA! HA!
TIE! HIE!
HA! HA!
'T IS EEN ZONDERLING DAMHERT!
WIJ HEBBEN HET IN ZIJN EIGENLIEFDE GEKWETST!
KLEINTJE! KOM TOCH TERUG! 'T WAS OM TE LACHEN!
IK VREES HEM VERLOREN TE HEBBEN!
NOOIT ZAL IK NOG ZO'N AARDIGE GEZEL HEBBEN!
VADER! MAAKT U HET ETEN KLAAR?
IK HEB EEN MOOI TUSSENRIBSTUK ONTDEKT! IK ZAL HET GAAR MAKEN!
IK WIST WERKELIJK NIET WAT VOOR U VOOR TE BEREIDEN, MAAR... IK HEB DEZE HAVERVLOKKEN GEVONDEN VOOR U.
HAVERVLOKKEN
VADER, WILLEN WIJ DEZE BESPREKING OVER DE KLEINE HONDEN HERVATTEN?
NEE, HOOR!
IK WIL OVER DIE SCHEPSELS NIET MEER SPREKEN!

ons compleet verhaal

VOLGENDE WEEK : Donald in : STERK DOOR BOERENBEDROG !

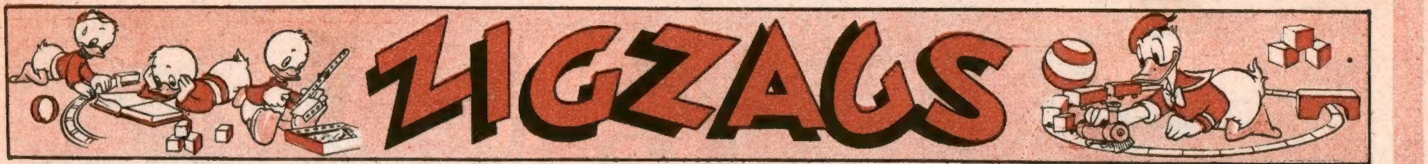

Help Grootje eens !

Grootje zou wel graag een voetdeken willen, zoals voorgesteld is door de tekening.

Grootje beschikt over lapjes van drie verschillende kleuren, maar ze wil geen lapjes van dezelfde kleur naast elkaar.

Help Grootje eens. Neem drie kleurpotloden (of één potlood waarmee je tekens voor elke kleur zet, b.v. L, X en O) en toon op de tekening aan hoe de kleurlapjes dienen bij elkaar gezet.

(Oplossing op deze pagina.)

Raadseltjes

1. Het zijn twee broeders. De ene is mijn oom, de andere echter niet. Hoe is zulks mogelijk? **(Reynders Carl, Poperinge.)**

2. Rood en plat, een leugenblad; 't heeft voor hut een enge nut; veel soldaten in het wit, staan als maten in 't gelid. **(Wauters Michel, Halle.)**

3. Het is een klein ding. Maar soms bewaakt het een gans huis. Wat is het? **(Gillyns Frans, Evere.)**

4. Ik gooi iets over het dak en het komt er als een kruis af. **(Dillen Emiel, Berchem.)**

5. Wie heeft altijd het laatste woord? **(Kellerman Liliane, Antwerpen.)**

6. Te Antwerpen is de Schelde 125 m. breed en te Gent 90 m. Hoe breed is ze dan te Boom? **(Baplue René, Antwerpen.)**

EVEN EEN LACH !

Een onderwijzer die kaalhoofdig is, vertelt over de aardrijkskunde. « Een woestijn, zegt hij, is een plaats waar niets groeit. » Een poosje later strijkt een vlieg neer op zijn hoofd. Een jongen in de klas roept : « Meneer, er zit een vlieg op uw woestijn !... »
(Van den Daele Pierre, Gent.)

TANDARTS : Moed, Meneer, wees eens een man. Bijt op je tanden en doe je mond open.
(Claeys Albertine, Deurne-N.)

JONGEN : Dokter, kom toch gauw, de meid is van de trap gevallen !
DOKTER : Wat gebroken ?
JONGEN : Ja, dokter, de koffiepot is in duizend stukken.
(Claeys Marie-Rose, Oostende.)

Een dikke mist hing 's morgens over de wegen toen Jantje naar school trok. Tien minuten later kwam de knaap weer opgetogen het huis ingehold en riep overgelukkig : « Mammie, de school is verdwenen ! »
(Van de Poel Willy, Koekelberg.)

JANTJE : Maar, moeder, wat eten de grote vissen in de zee ?
MOEDER : Die eten sardijntjes, Jantje.
JANTJE : Hoe doen ze die doosjes dan open, moeder ?
(Willems Denise, Deurne-C.)

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—
(Luchtp. :	235.—	460.—	907.—)

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt. Alle rechten voorbehouden. Copyricht Walt Disney Productions.

HORIZONTAAL

1. Oudgedienden. - 2. Adresstrookjes voor bagage. - 3. Vader - Vermaak, plezier - Pers. voornaamwoord. 4. Werktuig van de schoenmaker - Rund - Kleine rolsteen, straatsteen. - 5. RL IO - Meisjesnaam. - 6. Zachtste veren. - LOKA. - 7. Bedorven - Vul in : RN - In, over, voor. - 8. Bolgewas (looksoort) - Wang - Vul in : ND. - 9. Om die reden, derhalve. - 10. De roffel slaan, slordig werken.

VERTICAAL

1. Afdruk van een tekst. - 2. Gehalte van edel metaal. - 3. Lengtemaat - Heilige - Muzieknoot. - 4. Stop van een vat - Rund - Afval van graan. - 5. Stroom in Spanje - Zwarte vogel. - 6. Klom, steeg - Akelige. - 7. Lage vrouwenstem - Namelijk (afk.) - Toverheks, blaar, witte plek. - 8. Stang, spil - Handeling van kopen - Voornaamwoord. - 9. Arbeiden. - 10. Klokkenspel.

(Oplossing in Nr 68.)

OPLOSSING « GROOTJE »

RAADSELTJES (Oplossingen)
1. De andere is mijn vader. - 2. De tong. - 3. De sleutel. - 4. Een schaar. - 5. De echo. - 6. De Schelde vloeit niet door Boom.

M	E	L	K			T	R	O	M
E	L	S		M	A		E	V	A
E	K		N	O	R	A		T	A
R		K	A	S	M	A	N		N
	M	I		S	E		A	R	
	D	E		E	N		A	K	
B		R	E	L	I	N	G		K
E	B		L	E	E	K		R	A
E	E	N		N	R		M	I	A
R	U	N	D			R	U	P	S

OPLOSSING KRUISW. Nr 66

MICKEY CLUB BON 67

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.